

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Tine (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Tine", i Bang, Herman: *Tine*, udg. af Marie Hvidt ; Villy Sørensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1986], s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang08val-shoot-idm139973025481760/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Tine

og de Meza (s. 55). Kort efter blev generalen uretfærdigt afskediget fra sin post af Monrad som sydebuk for de skuffede forhåbninger.

Ved Dybbøl forbedrede man nu befæstningen ved at grave ti skanser forbundet med løbegrave henover halvøen. Overfor lå Broagerland (s. 69), som tyskerne besatte. Herfra kunne skanserne beskydes. Der kom nu nogle ugers enerverende stilstand. 13. marts (s. 64) og de følgende dage gik tyskerne omsider til angreb, men blev slået tilbage. 15. marts var 26 tyske kanoner bragt i stilling på Broagerland, og ilden blev åbnet tværs over Vemmingbund (s. 69). De følgende dage forøgedes antallet af kanoner. I forsvaret af stillingen ved Dybbøl fik skanse 2 (s. 60) befaling til at opretholde en jævn skydning med Broager, for at fjenden kunne bringes til at koncentrere sin ild mod denne skanse. Desto lettere slap de andre skanser gennem kanonaden, fx nr. 10 (s. 71). Forholdene på Dybbøl var både fysisk og psykisk yderst udmattende for soldaterne, som var i tjeneste 6 døgn ad gangen, før de fik 3 døgn i »hvilekvarter« på Als. Undertiden kneb det at holde modet og moralen oppe. Da 3. brigade kun fik 2 døgn hvile på Als efter de 6 døgn i tjeneste, opstod der en disciplinkrise undervejs til Dybbøl blandt de overtrætte soldater, som nægtede at gå over broerne til Sundeved (s. 124). De føjede sig dog hurtigt efter ordren om at marchere videre.

Et dansk udfald den 17. marts mislykkedes. Sønderborg blev bombarderet (s. 76) ligesom flere mindre byer på Als. Fjenden forsøgte nu et angreb på Dybbøl, som blev afslået den 28. marts (s. 90). Tyskerne forberedte sig herefter til et frontangreb, samtidig med at kanonilden fortsattes med stigende voldsomhed. Den danske overkommando mente ikke at kunne holde skanserne og foreslog rømning; men Monrad ønskede – med tanken på den planlagte fredskonference – at stillingen skulle holdes til det yderste (s. 124).

Den 18. april kom den afgørende storm på Dybbøl (s. 138) efter en yderligere 6 timer lang beskydning. Kl. 2 var skanserne tabt, og danskerne trak sig over til Als med store tab og mange sårede. – Efter Dybbøls fald besatte preusserne Jylland helt op til Limfjorden; så da London-konferencen (s. 150) trådte sammen den 25. april, stod danskerne med et eftertrykkeligt nederlag.

Ved freden i november havde Danmark mistet begge hertugdømmerne, herunder Als.